

הארץ פולפרוי

תולדות עיונים הערות

התהומות מכתבים

בעניין רבייה"ק מרסלב ז"ע

מכתביו מזוהרנת' – עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי
ביוראים וציוניים, הערות והארות

פרשת משפטים

שנת תשע"ד

וtradע שכוה השבת דברנו מספרוי מעשיות של שנים קדמוניות, שעל ידי זה
מעוררי מהשינה ובci ליק"ם ח"א סי' ס. מי שמע כזאת, מי ראה כאלה.
נגילה ונשמה בישועתו, אשר עד כה עזרנו לשמו נוראות כאלה לחווינו
נצח. זכור אל תשכח כל אשר נזכר בינוינו בעניין כל מעשה ומעשה וכו'.
ועדיין אנו צריכין לדבר הרבה בזה בישועתו ית', רק חזק ואמצ' ושם
נפשך תמיד, יהיה הכל על נכון בעורת השם יתברך.

דברי אביך המעתיר בעדר, ומזכה לשמחתך תמיד

נתן מרסלב

סימן קב"ב

יום ד' ויצא תקצ"ד לפ"ק

אֲחֹבֵי בְּנֵי חַבִּיבֵי שִׁיחָה, מְכֻתֶּבֶת קְבָלָתִי בָּזָאת הַשְׁעָה, וְהַחִיָּת אָוֹתִ
בְּמְכֻתֶּבֶת. כִּי לְפִי גָּדוֹל הַצָּרֶר שְׁהִיא לִי מְמַכְּתִּבְךָ הַקוֹדָם הַכָּל הוּא
בְּשׂוֹרוֹת טֻבוֹת בְּחַסְדוֹ הַגָּדוֹל, וְכֵן בְּכָל מָשְׁכָתְךָ לִי מַר' נַחַם שִׁיחָה, וּמָר'
וְאַבְּ מַפְטָעַרְבָּרָג [נ' אַבְּ הָה אַבְּ פַטְעַרְבָּרָג כּוֹמָר לְעֵילִי ק'כְ שַׁעַק שָׁם גַּם בְּעַנִּין דִּבְרֵי]
בְּמוֹשֵׁךְ תָּכַל האנרגיה הרצוף פְּה בְּפַטְעַרְבָּרָג, וְתַשְׁתַּרְלֵל לְשָׁלוֹחַ בְּרוּיוֹת, כִּי הָא עַסְקָה גָּדוֹל וְחַכְמָת הַרְבִּים].
וְאַפְּשָׁר שְׁהַכּוֹנָה בְּדַבֵּר עַסְקָה הַהְרָפָה שְׁמַהָּרָנָת רְצָחָה בְּשָׁנָה הָהּ לְהַחְיָה סְפִירָה רְבִיאֵל כְּמַיִם
לְקָפֵן מְכֻתֶּב קָלָן, וּבְשִׁבְלֵל שְׁבִיטָה דְּפָס בְּבִתְמָרָנָת שְׁמַרְנָת גָּדוֹר הַמְּשֻׁלָּח כְּמַיִם מַהְרָנָת (סְפִירָה ח"א).
וְגַוּרָו שְׁאָסָר לְהַדְּפִיס סְפִירָה בְּרָסְלָב בְּכָל מִדְנָת אָקוֹרְנָא, וְלֹכֶן רָאָה מַהְרָנָת אֵיהָ מְבוֹא לְהַחְזָל בָּה
בָּעִיר פַּעֲטַעַרְבָּרָג עִיר גְּדוֹלָה בְּמִדְנָת רְסָוִיא. וְאַפְּשָׁר שְׁלָה רְמוּמָהָנָת אָן "צְמִיחָת קָרֵן יְשֻׁועָה בְּחַסְדוֹ
הַנְּפָלָא" [וְמָר' מַרְדָּכִי נ"ש, הַכָּל הוּא צְמִיחָת קָרֵן יְשֻׁועָה בְּחַסְדוֹ הַנְּפָלָא].

וְלָה' הַיְשֻׁועָה שִׁגְמָוָר הַכָּל לְטוֹבָה מַהְרָה, וְעַל יְדֵי מְכֻתֶּב הַזְּכָרָתָנִי לְהַסְּפִיר
לְפִפְרֵר הַקָּטָן שָׁאַנִּי עַסְק עַתָּה בְּמְכֻתֶּבֶת [אָפְשָׁר הַכּוֹנוֹה עַל הַסְּפִיר לְיִקְשָׁו עַזְוָת].
שָׁהָוָה לְקוֹחָה בְּדַרְךְ כָּל מִסְפֵּר קָצָר לְיִקְשָׁו מַהְרָנָת שְׁמַרְנָת הַדְּפִיסָה בְּשָׁנָה תְּקָעָז, וְאַחֲכָ שִׁירָה
מַהְרָנָת עַל אַוְתִּית וְעַנִּינִים כָּסְפָּר בְּפֶגֶע בְּהַקְרָא שָׁמוּלְקָטָעָת, וְעַמְכֻתֶּב רְצָחָה מַהְרָנָת הַתְּחִיל
בְּיַהְרָא בְּאַשְׁוֹנָה בְּשָׁנָה תְּקָפָה] "שְׁכַתְבָה מַהְרָשָׁה הַסְּפִיר לְיִקְשָׁו עַזְוָת, וְכֵן בְּתוֹסְפָת מַרְוָהָה, עַמְכֻתֶּב
אַתָּה צָרֵךְ לְהַתְּפִלָּל וְלִלְמֹוד כָּמָה דְּבָרִים, וּלְפִרְשָׁש שִׁיחָתָךְ, וְלַעֲסֹוק בְּמִשְׁא
שִׁיחָתָה רְחִין" עַל יְדֵי בְּשׂוֹרוֹת טֻבוֹת יְכוֹלֵן לְוֹמֶר תְּהִלָּם עַיִשׁ.

או אָפְשָׁר הַכּוֹנוֹה שְׁמַהָּרָנָת סִידָר אוֹ מַהְרָשָׁה אֶת הַשִּׁיחָת הָרְצָחָן בְּתוֹסְפָת מַרְוָה, וְכֵן שְׁבַהֲרָפָה רְאַשָׁונה
הָהּ רְבָה מַהְשִׁיחָת שְׁנָדָה בְּשִׁיחָת הָרְצָחָן, מַסְפָּדָר בְּסְפִיר עַזְוָת, וְהַשִּׁיחָה הַגָּל נִמְצָא לְפִנֵּינוּ גַּם בְּשִׁיחָת
הָרְצָחָן צִיָּה, וְמַהְרָנָת כָּתֵב "מָה שְׁכַתְבָה בְּסְפִיר הַסְּפִיר עַמְשָׁוִת", הַכּוֹנוֹה לְשִׁיחָה תְּנִיל וְדוֹרָק מָה
שְׁנָשָׁמֶת שָׁם לְהַעֲתִיק מָה שְׁכַתְבָה בְּסְפִיר הַסְּפִיר עַמְשָׁוִת, עַל יְדֵי בְּשׂוֹרוֹת
טֻבוֹת יְכוֹלֵן לְוֹמֶר תְּהִלָּם, עַל כֵּן אָנָי מַבְּרָכָתָךְ אֲתָה שְׁתָזְכָה מַעְתָּה לְוֹמֶר בְּכָל
יְמָם תְּהִלָּם בְּכּוֹנוֹה, וְעַל יְדֵי זה זָכוֹה לְתַשְׁוֹבָה אֶתְמָת עַיִן לְיִקְשָׁו חַבְּסִי עַזְוָת.

ומחתת כבוד שבת, וגם הניר והדיו אין עולם יפה בכתבבה, ההכרה לקצר.
ואם יהיה ה' עמיד וישלח לי עוד דבריהם אחר שבת א"ה אסיף
לכתוב, כאשר ירצה ברחומי יתרך. ולעת עתה די בזוה, וחוק ואמצ' ושם
נפישך בשמחת ישראל.

דברי אביך המעתיר בעדר

נתן מרסלב

סימן קב"א

ברוך השם, יום א' ויצא תקצ"ד לפ"ק

בְּנֵי חַבִּיבֵי שִׁיחָה, גַּם הַיּוֹם קְבָלָתִי מְכֻתֶּבֶת, וּכְלָלָם שְׁפָה אֶחָת לָהּם. וְכָבֵר הַכְּנִתִּי
לְךָ אֶגְרָת הַכְּרוּךְ פָּה בַּיּוֹם וְ[עַשְׁק פְּרָשָׁת תּוֹלְדָה, וְהָא מְכֻתֶּב קְפָא]. וְכָעֵת אֵין פְּנַאי,
וְגַם מַה אָסִיף לְזֹבֵר עֹז, וְזֹדְאֵי אֵין הַקְדּוּשָׁ בְּרוּךְ הַשָּׁם בָּא בְּתוֹרְנוֹא עַם
בְּרִיטָיוֹ עַבְדָה זֶה גַּם. וְעַיִן לְיִקְשָׁו חַבְּסִי מִזְאֵד, וּבּוֹדוֹא הַכָּל לְטוֹבָה.

וְגַם הַיּוֹם תְּדַע וְתַזְכֵר מַחְדָש כִּי הַשָּׁם יַתְּבִרְךָ גָּדוֹל מָאָה, וְעַד הַנָּה עַזְרָנוּ רְחָמוֹ
הָרְכָה מָאָה. וְתַאֲמִין כִּי חַסְדֵּי ה' לֹא תִמְנוּ וְלֹא כָלָו רְחָמוֹ לְעוֹלָם, וְהָכָל
יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה בְּקָרְבָּן בְּעַזְוָת הַשָּׁם יַתְּבִרְךָ, רָק לֹא תִהְיֶה נִמְשָׁךְ אַחֲר הַצָּעֵר כָּל
כָּךְ, וְתַרְגִּיל עַצְמָךְ לְהַסִּיחָה דַעַתְךָ וְלְהַשְׁכִּיחָה מְלָכָךְ הַצָּעֵר שָׁלֵךְ. בְּפִרְטָה הַפְּהָדִים
הַתְּוִרְוִים וְהַמְּרוֹהָה שְׁחוֹרָה שִׁשְׁיָה לְפִי מַהְרָנָת הָרְצָחָן סְפִירָה כְּמַיִם חַיָּא
וְהַעֵיקָר לְהַשְׁכִּיחָם מְלָכָךְ, וְלְהַרְאָתָן פְּנִים שַׁוְחָקָתָוֹ וִיפָּתָה, וְלַעֲשֹׂות עַצְמָךְ כָּאַילּוּ
אתָה שָׁמָה, וְעַל יְדֵי הַתְּבָא אֶתְמָת שְׁמָחָה [עַיִן שִׁיחָת הָרְצָחָן סי' ע"ד וְכֵן בְּעַנִּין הַשָּׁמָה
בְּפִרְטָה הַתְּבָלָה שְׁזָרִיכָן שְׁתָהָפָה בְּשָׁמָה גְּדוֹלָה וְלֹא עַזְעִזָּה עַמְצָה כָּאַילּוּ הָא שָׁמָה, אַף
עַל פִּי שְׁבַתְחָלָה עַדְיָן אֶתְמָת בְּאַמְתָה בְּלָבָן, אַף עַל פִּי כָּן עַל יְדֵי שְׁעִוָּה עַצְמָה כָּאַילּוּ הָא שָׁמָה, עַל
הַיְהָוָה אַחֲרָךְ בְּאַמְתָה לְשָׁמָה]. בְּפִרְטָה שְׁרָוב הַשָּׁעָות אֵין לְפִנְאי לְחַשּׁוּב בָּזָה כָּלְלָה כִּי
אתָה צָרֵךְ לְהַתְּפִלָּל וְלִלְמֹוד כָּמָה דְּבָרִים, וּלְפִרְשָׁש שִׁיחָתָךְ, וְלַעֲסֹוק בְּמִשְׁא
וְמִתְּנַעַן בְּעַסְקָיוֹן, וְלְאַכְלֵל וְלִשְׁן.

וְתַשְׁתַּרְלֵל שְׁלָא יִהְיֶה לְפִנְאי כָּל לְחַשּׁוּב מָרָה שְׁחוֹרָה וְעַזְעִזָּה עַמְצָה
בְּיַד הָאָדָם לְהַסִּיחָה דַעַתְךָ, אֲפִילּוּ מַכְאָבָן וְיִסְוּרִים מִמְשָׁח חַיָּא [עַיִן לְיִקְשָׁו חַיָּא
סִי' רְגִינְשִׁים שְׁבַהֲרָפָה מִזְאָתָם, וְנוֹחִים קְלִים מָאוֹר, וְנוֹחִים שְׁבַהֲרָפָה בְּעַת שִׁיעָד בְּרַעֲבָה בְּעַת
מוֹשְׁחָתָה, וְמִכְלָשָׁן שָׁאַר מִינִי צָעֵר וְיִסְוּרִים שְׁאַר מִגְּדִישָׁן כָּל, כַּשְׁלִישׁ לְעַד שְׁמָחָה כָּל
מוֹשְׁחָתָה, וְמִכְלָשָׁן כָּל אַרְבָּעָה כָּל, כִּי אַנְצָרִיכָן לְחוֹזֵר דְּבָרִים כָּאַילּוּ רָק
שְׁכַנְתָּמָן כָּאַילּוּ, שְׁכַנְתָּמָן דַעַתוֹ וְשַׁוְחָק בָּהָם נִסְתְּלָקִים לְגָמָר, כִּי אַפְּשָׁר
מִבְּנֵן בְּעַצְמָךְ, וְאַנְצָרִיךָ בָּזָה. כִּי אַנְצָרִיכָן לְחוֹזֵר דְּבָרִים כָּאַילּוּ רָק
לְדוֹחוֹת וְלַעֲכִירָם מַדְעָתוֹ כָּל אַחֲרָךְ יַד לְגָמָר, וְלַבְּלִי לְהַשְׁגִּיחָה עַל הַיּוֹם כָּל, וְמָה שְׁנָשָׁה
עַמְקִילָא אֶל תְּחֹשָׁה עַל וְהָכָל לְהַפְּךְ הַכָּל לְטוֹבָה.

ועל כהו של זקן וקדושה מסמוך ותשען, שהוא יכול להפוך הכל לטוֹבָה.

המשך בדף 4

רב המאו הגרול בנס"ק מופת הרוח
נדול מרכן שמו נודע כשבירם מ"ה
חנוך נ"י
נכד ללבינו הק' בעש"ט לה"ה
(הסכמת המג'יד מקאנז' צלה"ה על

מאמר ב"ט:

מאמר: ר' אש ב' ני לר' שרא"ל

ליקוטי אמרים, תורה וشيخות קדושות ממזרן אדור ישראל וקדשו
רבי ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה
הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרגן"ת, ומשאר ספרי ברסלב

מההר"ר נחמן נ"י, מגע
הקדוש נכד הבעל שם
טוב ז"ל וכמותו יונ' עלינו
(חי מוהר"ץ סי' קי"ט)

ג"ט.

חזק בעמוד ברוז'

מעשה בימי בעל שם טוב הקדוש וצוקלה"ה, שהיה איש אחד רך בשנים והיה מופלאן מאד וחביב גדוֹלָה, והוא מתנגד מאד על בעל שם טוב הקדוש וצורך לברכה לאנשיו, וצוה הבעל שם טוב הקדוש זכרונו לברכה לאותו שישתדלן לקרב אותו אליו, וכן עשו והשתדלן והביאו אותו להבעל שם טוב ז"ל. ובתחילת ריחק אותו הבעל שם טוב ז"ל מאד, ולא דבר אותו מאומה, ולא קיבל ממנו שלום, וכשראה האיש הנ"ל שהוא מרחקו הצעיר מאד, ודחק עצמו ונכנס אליו כמה פעמים, והבעל שם טוב ז"ל היה מרחקו בכל פעם. פעם אחת נתעורר מאד ובא לפניו הבעל שם טוב ז"ל בהכנותה גדוֹלה ובכיבת רבתה, והתחלן לקרבו, ואמר לו שיעמידו עליו מלחוקת הרבהה, מתחילה מבני ביתו ואחר כך משכיניו, אחר כך מכל העיר, וכל העולם, ואףלו עופות יהלוקו עליו.

וחזר לבתו, וכן הוה שבתחלת התחלן בני ביתו להתגרות בו ולחלק עמו, אשר מקודם היה חשוב בעיניהם ונחמד בעיני כל, מחמת שהיה איש טוב וכשר, ועתה התחלן לחלק עמו, בתחלת בנין ביתו ואחר כך חלקו עמו השכנים, ואחר כך כל העיר, וכן גם הסביבות כולם החלקו עליו.

פעם אחד היה עומד ומתפלל, והיה מתפלל כראוי בחתלהבות, ובתוך תפילתו והתלהבותו פרה עליי עופ שקרין אינדייך ובבלאותו באמצעות התלהבותו, וחרה לו מאד, והיה מפריה אותו וחרה לתפילה זו והתלהבותו כבתחלתה, ופרה עוד הפעם העוף הנ"ל ובבלאותו שנייה באמצעות התלהבותו. וחרה לו ביותר והפריה אותו פעמי שניות וחרה לתפילה זו, בתוך תפילתו והתלהבותו חזר עוד העוף הנ"ל ובבלאותו עוד.

ג"ז.

רבי על אלףים ורבבות

ושמעתי שאמר עליי שאלמא מה שהוא יושב בכאדריטשוב וכו' היה זוכה על ידי עבודתו הנדוֹלה למדרגת הרב המג'יד ז"ל ממעזורייטש, ויש אמרים שאמר שהיה זוכה למדרגת הבעל שם טוב ז"ל.

ואין צריך לומר איך שהפליג בקדושת מדריגת הבעל שם טוב זכרונו לברכה בלי שיעור וערך כלל. ובשאמיר (בלק"ת סי' ע"ב) מענין המנהיג שצורך איש שיחיה קדוש ופרוש גדול בבחינת קדושת ופרישות משה רבינו עליי השלום, אמר אז וסמרק לימיינו היה הבעל שם טוב זכרונו לברכה וכו'.

ושמעתי מההר"ר נפתלי ז"ל, שפ"א ספר מרשי"י ובעל תומפות ז"ל, שרובם מנוחתם במדינת צפתה, ואמר ו אנחנו זכינו שבמדינותינו מקום מנוחתו וקברתו של הבעל שם טוב זכרונו לברכה.

ואמר אז שהבעל שם טוב זכרונו לברכה היה רבי על אלףים ורבבות עולמות.

ופ"א אמר לפניו, עליינו (היינו על זרע הקדוש של הבעל שם טוב זכרונו לברכה) הכתוב (ישעה ה, ב) אמר ופרי הארץ לנאון ולתפארת וכו' וכמבוואר במקומות אחר עוז.

(חי מוהר"ץ סי' תקנ"ג)

ג"ח.

לכל בשרו מרפא

מהבעל שם טוב זכרונו לברכה מספרים שהשיג וראה כל הרפואות כמו שהם נקראים בכל הע' לשון, בפרשת כ"ד מני עופות טמאים, כמדומה לי שנם רבינו ספר זאת בשם הבעל שם טוב ז"ל.

(חי מוהר"ץ סי' תקנ"ז)

ההסתמת הנה"ק רבי מאיר בראץ צלה"ה על הליקו"ם: הרב המופלא ומפלג בתורה ובחסידות המפורטים מהר"ר נחמן נ"י הגדול בשם טוב גודלי הקדש ורע קודש מוחצבתו נ cedar לה"ה הרב המפורטים בתורה ובחסידות יידי רב לו בעשר דורות בוצינא קידושה הו"ב קדוש יאמר לו, כל רוז לא אנט לה' היה מ"ה ישראַל בעש"ט ז"ל, והרב מההר"ר נחמן הולך בעקבות אבתו הק'... מההסתמת הנה"ק רבי אפרים זלמן מרגנית וצלה"ה על הליקו"ם: ירושה הוא לו מאבותו, אבות מלכ"ל דאייכא תולדות, שכן יונק מנידויו הקדש, חוטר מגוע האלקי המפורט בעש"ט זלה"ה איש חמודות וורען לברכה ורע קודש

מאמר מישיב נפש ◆

קי"א

שאלות על חסידות ברפלכ' ומקורות מפפרי קודש

מאת אחד הרבנים שליט"א

סיכום ט"ז: צדיק יסוד העולם

שואל: הנה לדבריך נמצא כי ר' נחמן עשה דרך מיוחד לחסידיו וממשיכיו דרכו, ונשאר הרבינו שליהם, וגם אמר על עצמו המעלות הגדולות והנצחות שוכה לה, ובזה ידעו ממשיכיו דרכו גודל מעלות רבם.

אבל מה זה שהוא העמיד א"ע אבל הוא המנהיג של כל העולם כולו, שרובם כמעט לא ידעו ולא שמעו ממנו, ואף' אוחם ששמעו ממנו, רובם לא קיבל מרותו עליהם כלל, ואדרבה עוד להיפך, ואיך אמר לשונות כאלו הוא הרבינו של כל העולם, דוגמת מש"ב בחי מוהר"ן (ס"י קמ"ח) אותו ציריכים כל העולם, לא מביא אתכם וכמותכם, אתם יודעים בעצמכם, אלא אף' אותן הצדיקים שכולין כבר להחטא, אני יכול להראות להם וכו' דרך בחפהה, וגם אף' צדיקים גדולים מארך, שהולכים כבר רק ביהודים, אני יכול להראות להם וכו' דרך ביהודים. וכן אמר (שם ס"י ר"ד) כל העולם צריכין אותו מארך, עד שא"א להם כלל להיות בלעדיו, וכען זה אמר (שם ס"י ר"ג) אותן ציריכים כל העולם, לא מביא אתכם, אלא אף' כל הצדיקים צריכים אותו, כי גם הם ציריכים להזכיר אותם למוטב, וכל מאמריהם אלו מראין אבל הכל צריך לעבור על ידו, מה שלכלורה באמת לא היה נראה כך כנ"ל.

ובזה ייל מש"ב בזוהר (ח"ג קי"ח), ת"ח פקודי אוורייתא עלאין איןון לעילא. ATI בר נש ועבד פקודה חדא, ההוא פקודה קיימא קמי קב"ה ומטעטרא קמיה, זאמר פלנייא עבד לי, ומן פלנייא אנא, וכבר עמדו על כל הלשון פלנייא עבד לי, ומן פלנייא אנא שהוא הו. ועפ"י הניל מובן, כי המציאות באת לפני הקב"ה ואומרת כי פלוני עשה אותו, וכיים את המציאות, אבל לא הייתה המציאות מכוחות עצמו, רק פלוני הוא הצדיק הדור, ממנו אני, כי מן כוחו עשה והוא את המציאות.

ובזה ייל מה שאומרים אחר סדר עבודת יה"כ, כיושב בסתר לחילות פני מלך מראה כהן, היינו כי כפי מה שהצדיק שיושב בסתר לחילות פני מלך, עושה עבודותו שם בסתרו, כפי זה הייתה נראה העבודה הגלולה של הכהן גדול בכית המקדש, כי אם הצדיק התאמץ יותר, היה עבדת הכהג' יותר, כי כל עבודה הגלי של הכהג' תלוי בעבודת הסתר של הצדיק הדור, והוא ענן הניל כי באמת הצדיק שיושב בסתר, הוא הוא המנהיג כל עבודה השם של כל בני עולם, ואף' של הצדיקים המפורסמים הגדולים, כי הכל תלוי במלכות דאייטסיא של הצדיק הגדול.

[המשך המשך].

שואל: קשה עלי להבין מש"ב (חי מוהר"ן ס"י קצ"ז) שאמר שהוא חשוב, שם לא היה מתחילה בתחילת בעניין הנחתת המפורסם, אפשר היה מגיע למה שהיא מגיע. ואמרתי לו, הלא משה רבינו ע"ה היה עוסק ג"כ בזה בהנתנת העולם לקרב בני אדם לה'. השיב הלא גם משה רבינו ע"ה שגה בזה, כי גם משה ענס על שקורב את הערב רב ע"ב. ודברים הללו נראים פגיעה נדולה בהגדול ביזור שבישראל, כשהם רבינו מובהר הבוראים, לומר עליו שגה וטעה וגעש. לימדינו רבינו האם מותר לומר דברים כאלה על קדוש ישראל?

משיב: אני יודע אם למדת וראית בזוהר וכותבי הארץ"ל, אבל מה שכתבו חז"ל במדרשים בוודאי היה צריך לראות, וכשתעתין בכל המוקומות שארשים לך, תראה כי רבינו רק מעתיק מקצת ומעין הדברים שאמרו חז"ל והמקובלים על זה העניין, ואם תרצה להתלונן, אין עליו התלונה רק על הקדומים לך, ונעתיק אחד לאחד ממה שמצוינו בהניל, ובוואדי יש עוד ועוד, אבל בעת די בזה.

(תנומה כי תשא) לך רד כי שחת עמרק, העם לא נאמר אלא עמרק, אבל הקב"ה למשה עמרק עשו את העגל, שאני אמרתי לך והוזאת את צבאות את עמי בני ישראל (שמות ז'), ואת היה גרים וקבלתם הערב רב, ואמרת מوطב לקבל את השבים, ואני הייתי רואה מה עתדים לעשות, והם שעשו את העגל שהיו עבדי ע"ז, וגמרו לעמץ להטוא עמהם.

(ילקוט שמעוני דברים תנ"ב) כיוון שעשו ישראל אותו המעשה מיד יצאה כעס על משה שהעלה הערב רב עמו, אבל קום רד מהר מזה כי שחת עמרק, אבל משה עמי חטאנו ועמרק לא חטאנו, אבל הקב"ה עמרק חטאנו.

(זוהר ח"א כ"ה) ומה שבענין דבניא לאעלא גיוון תחות גדרוי דשכניתא וחשייב דהוא מאlein דאתבריאו בה, והב בהונן את ה' דאתברם, גromo ליה רידיה, כד"א לך רד כי שחת עמרק, ובגין שלא קיבלו את ה' בדחיפתו דיו"ד וברחמיו דה', נחיתת איהו מדרגיה דאייהו ו/ו, ואת ו' נחתת עמיה, בגין דלא יתאביד בינויו, דעתיך אליו ברוזא דגלאיא לאתערבא בינויו בגלוותא בין ערב רב וכו', משה לא אסתמר מנייהו, ואפילו ה' בינויו, ובגין דאייהו לא יעול לארעא דישראל.

(זוהר ח"א כ"ה) ולבדת בעא לאחדרא ערב רב בתובתא, ואיל הקב"ה מגועה בישא איןון, תסתמר מנייהו. אלין איןון חובה דאדם, דאמר ליה ומעצ' הדעת טוב ורע לא תאכל ממנה, אלין איןון חובה דמשה וישראל, ובגיניהו גלו ישראל בגלוותא ואתרכו מתמן, ה' ז' ויגרש את האדם,

והנה בעת אין לי פנאי כלל לכתוב, כי אני עומד עתה בין תפלין דרש"י ורבינו تم, ואם ירצה ה' בקרוב נתווועד יחד במני החנוכה הק' הבאה עליינו לטובה.

וחשם יתברך ישמחנו בישועתו, שנזכה לקבל ימי החנוכה הבאה עליינו לטובה, בשמחה ובקדושה ובטהרה כראוי, ואי אפשר להאריך עתה, ומהסתם תשמע מוסר בכתב זה איזה דבריהם ושיחות ממוני שיחיו נפש, ייחוקו ויאמצו לבבך לבטוח בה' בכל עת, ולהתחליל בכל פעם מ חדש כמו תינוק בבית הספר ממש. וכאשר דברת עם מוסר כתוב זה ביום ר' ערבי שבת קודש. ויזכרהו לדבר מזה, אולי יוכל לקבל ממוני איזה דבריהם בעניין זה, וה' הטוב ינחחו בדרך האמת בכל האופנים, ויצליחו בזה ובבא לנצח.

דברי אביך

נתן מברך&בב

ישלום לכל אנ"ש באחבה רכה, ובפרט לירידי הותיק היקר מו"ה נחמן נכד אדורמורי ז"ל [נ' נחמן בן הרץ ולמן חתן רבינו], והרבנית מותחה יהיל בת רבינו, דד בטולשין]. יראה לזרעו שישלח לי מכתבו מיד, ויראה לדבר עמו בכל פעם ולעוררו ולהזקוק כי הוא טובה גדולה לו ולך, כדיועך לך בכמה ההוראות הזהירנו רבינו הגadol וזוק"ל שידבר אחד עם חברו דברי אמרת ואמונה ויקבלו דין מן דין וכו' עיין ליקויים ח"א ס"י ל"ז וס"ז ח"ב ס"י ז' ועוד).

נתן הנ"ז

והנה אני מתגעגע מאד שתזכה מהרה להעתיק ספר הנ"ל, כי הוא יקר ונפלא מאד מאד, ובימים אלו גמרתי אותו בעורת השם יתברך, יראו עיניכם ותגל נפשיכם. הבט וראה בני חביבי צמיהת קרן ישועה בכל יום, ובבודאי המתיחיל יגמור הכל לטובה, והבן היטב מה שכתבתי, כי המתיחיל הוא הבורא יתברך היחיד הקדמוני יתברך samo לנצח, הוא התהילה קרבנו ית', להסיר לב האבן מבשרינו, וליתן לנו לב בש"ר עזין יוחאל לה, כי רצוננו ית', שאנו לחיות מחסדי רבינו במתת חסדי ברסלב המروم במלת "בשיד ליב" כמושב בחוי מההין סי שליטן. ונכספתி מאד להרחיב הדיבור, אך מוסר כתוב זה נחוץ.

דברי אביך

נתן מברך&בב

סימן קב"ג

יום ב' וישראל, תקצ"ד לפ"ק

שלום לאחובי בני חביבי שיחי!

מבתבך קבלתי ביום ה', וביום אתמול עם ס"ג גודלים [ברפ"ח שלשה גודלים] על פדזון, יהיו רצון שiomתקו הדינים מעלהם על ידי פלא עליון וכרי גוטה פפלת רבינו זילא, ויראה להודיעו מעניין ישועתו שכטב. השם יתברך יגמר בעדו לטובה בכל האופנים בגוף ונפש וממוח, ולא יגע לריק ח"ז, רק יזכה על ידי כל מה שהשם יתברך מסבב עמו בכל יום ובכל עת, להתקרב על ידי זה להשם יתברך באמת.

ברכת מזל טוב לאן"ש

מו"ה יודא פיש ני"ו, מקרית يول

לרגלי שמחת הולדת נבדנו ני"ו

מו"ה יעקב משה ווועצבערגער ני"ו, מקרית يول

לרגלי שמחת הולדת נבדנו ני"ו

מו"ה אברהם ישע' מאליק ני"ו, מקרית يول

לרגלי שמחת נישואיו בטו תהי'

יזכו להעמיד דורות ישרים וברוכים,

שיעור אוסף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספרה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מע Kun הערך אויף איזצורת ברסלב" עידן טאג א

עמדו בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט אוסף אידיש" מיט א קלאהרן הסבר, לoit די

מפורשים און לoit ווי עס איז מבוואר איז ליקוטי הלוות

חזק ואיזצאות איזו למזר ספה"ק כל וויס, ולעיזו לוחש בם למיצא בהם

בכל פעם עצה להצל נפשיכם עלי' מכבב שיין)

כוונת העורות והצינונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצינוינו בעזה להדריס כל המכתבים עם העורות כדי לזכות את הרבים, וכן נשמה מה קוראים היקרים "הארות" בין על דברי מהגרנית ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוחכם למפרע

למכתבם למערכת ווון לתקן מאמריהם להופיע בעיט סופר, או להערות ווון מי שערצע שיעען לו העט סופר על יד הא��ל, יענה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להפקיד:

845.781.6701

לוזדעה על מול טוג לאנ"ש, ייש לטלהו הזדעה (עד יומ ג' בשעה: 09:00 גנוקר):